

2

7

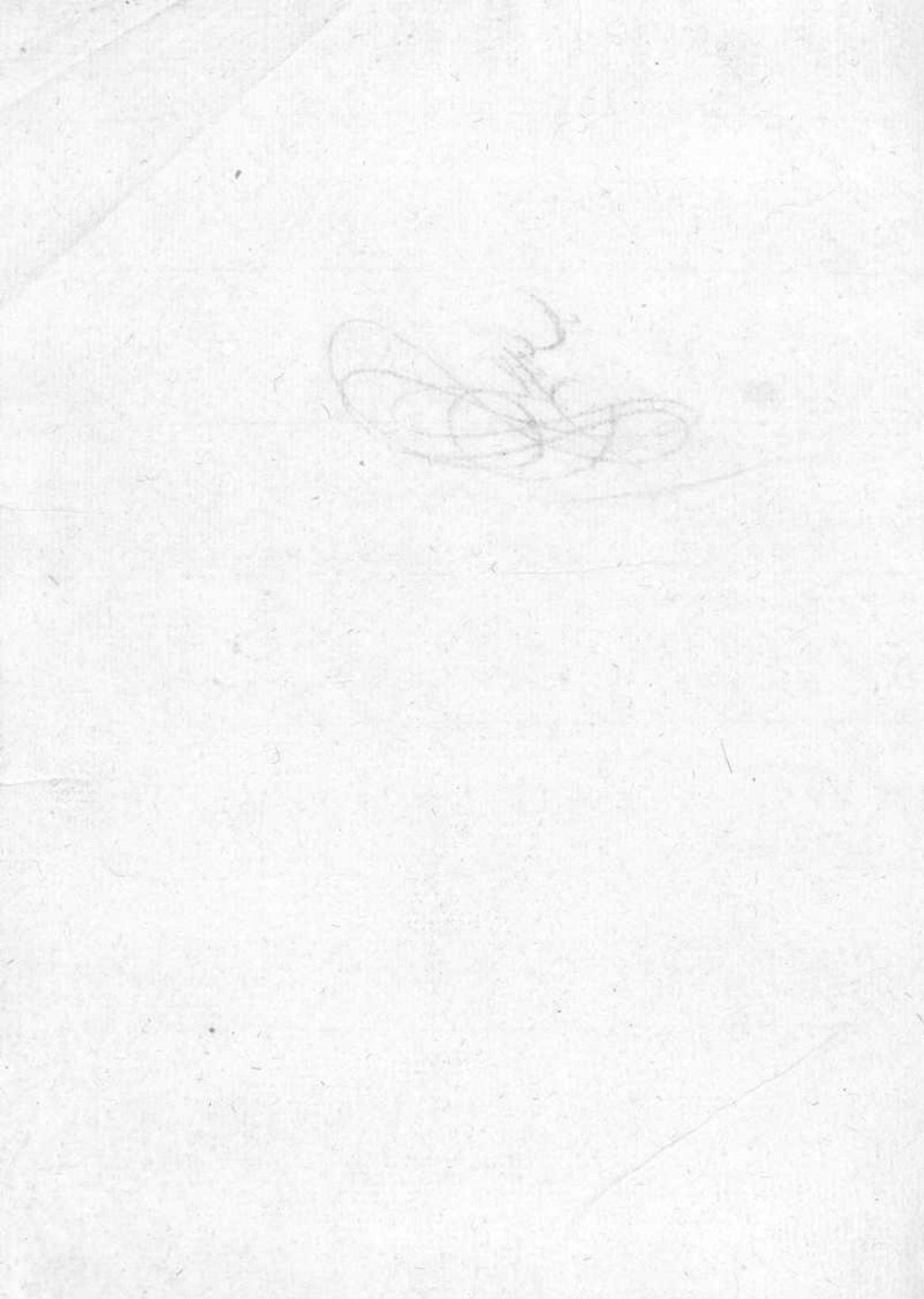
2.

OFFICE

RECORDS

Copy
[Handwritten signature]

Ex-Officio
[Faint text]

OFFICIA PECULIARIUM FESTORUM

ABULENSIS ECCLESIAE

ET DIOECESIS

A SS. D. N. CLEMENTE VIII., ET
Innocentio X. olim approbata. Et Octa-
væ Transfigurationis D. N. J. C. Titu-
lar. & SS. Patronor. ejusd. Eccl. & Dice-
cesis, depromptæ ex Octavario Romano
à SS. D. N. Urbano VIII. ad usum totius
orbis Ecclesiarum approbato,
& concesso.

SUPERIORUM PERMISU ET PRIVILEGIO.

MATRITI: Ex Officina Josephi Doblado.
Anno MDCCXC.

NOS DON JOSEPH GARCIA HERREROS,
Caballero Pensionista de la Real distinguida Or-
den de Carlos Tercero, Dignidad y Canonigo de
la Santa Metropolitana Iglesia de Valencia, del
Consejo de S. M., Comisario Apostólico General
de la Santa Cruzada, Subsidio y Escusado, y
Juez único y privativo para todo lo tocante al
nuevo Rezado, su distribucion, tasa y venta &c.

POR quanto con nuestra licencia, y permiso del Padre Administrador del nuevo Rezado, que reside en esta Corte, se han impreso en ella, de consentimiento de la Real Compañía de Libreros, é Impresores de la misma, por el Impresor Joseph Doblado, la Misa para la Festividad de los Mártires, San Vicente, Sabina y Christera, y los Oficios de otros Santos propios, de que se reza en la Santa Apostólica Iglesia de Avila y todo su Obispado, que se han puesto en Quaderno separado para este efecto, el qual de nuestra orden se ha visto, corregido y comprobado con el que ha servido de original, por Don Joaquín Castellot, Capellan Doctoral de la Real Capilla de la Encarnacion, uno de los Revisores y Correctores nombrados, y certificado éste de estar conforme y arreglado: Damos y asimismo concedemos nuestra licencia á Don Joseph Antonio García Texero, Racionero, Dignidad de Chantre, y Maestro de Ceremonias de la expresada Santa Iglesia de Avila, para que pueda distribuir y vender cada exemplar de los un mil y quinientos impresos á razon de setenta maravedís

dís en papel , y el pliego en que se contiene la Misa de los referidos Santos Mártires á diez maravedís tambien en papel , de cuya tasa no se ha de exceder con pretexto alguno ; y para que así se cumpla prevenimos y mandamos que este nuestro Despacho se imprima y se ponga al principio de cada Quaderno : é igualmente mandamos , que ningun Impresor , Librero , ni otra persona alguna pueda imprimir , reimprimir , ni vender mas exemplares de los que han sido impresos de dicha Misa y Rezos propios , sin nuestro permiso por escrito , báxo la pena de perdimiento de ellos , y de doscientos ducados aplicados por mirad al Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial , y santos fines de Cruzada. Dada en Madrid á veinte y ocho de Diciembre de mil setecientos y noventa.

Don Joseph Garcia Herreros.

Por mandado de S. I.

Antonio de Quadra.

OFFICIA

PECULIARIUM FESTORUM

ABULENSIS

ECCLESIAE, ET EJUS DIOECESIS,

MENSIS MAII.

DIE II. MAII.

In Festo S. Secundi
Episcopi & Martyris,
ac Patroni nostræ Alm.
Apost. Cath. Eccles. &
tot. Diœc.

Dup. primæ clas.
cum Octav. omnia de
communi unius Mart.
Pontif. tempore Pascha-
li, præter lectiones se-
cundi Noct. quæ sunt
propriæ, & in Breviar.
Roman. inveniuntur in
Codic. SS. Hispan. die
13. huj.

DIE V. MAII.

In Festo Coronæ
Domini.

Duplex maj.

Ad Vesperas Añã.

Adest dies lætitiæ, quo
diadéma spíneum com-
mendâtur memóriæ,
Christi róseo cruôre per-
fúsus: Allelúia. Psal-
mus. Dixit Dóminus.

109.

Posuísti Dómine su-
per caput Christi co-
rônã spíneã, ejus
pretiôso sãguine deco-
rã-

rã-

râtam: Allelúia. Psalm.
 Confirêbor. **110.**

Coróna spínea super
 caput ejus, expréssa sig-
 no sanctitâtis, glóriæ, &
 honôris: Allelúia. Psalm.
 mus. B eátus vir. **111.**

Summum Regem
 glóriæ spínis coronâ-
 tum irridet plebs pérfi-
 da, morti condemnâ-
 tum: Allelúia. Psalm.
 L audâte púeri. **112.**

Pungens spina vúl-
 nerat Christum, mor-
 tem patientem: & à
 morte liberat pópulum
 credentem: Allelúia.

Psalm. L audâte Dómi-
 num omnes gentes.
116.

Capitulum.
E Gredimini filie
 Sion, & videte Re-
 gem Salomônem in dia-

démate, quo coronâvit
 illum Mater sua in die
 desponsatiônis illius.

Rz. Deo grátias.

Hymnus.

L Auda fidélis con-
 cio

Spínæ trophæum íncli-
 tum:

Per quam perit perditio,
 Vitæque datur méritum.

N os à punctúris liberat
 Ætérni Patris Fílius,
 Dum spínis pungi tó-
 lerat

Spinârum culpæ néscius.
 C um spinârum acú-
 leum

Christus pro nobis pér-
 tulit,

Per diadéma spíneum
 Vitæ coronam contulit.

P laudat turba fidélium,
 Quod per spínæ ludí-
 brium

Pur-

Purgat Creâtor om-
nium

Spineti nostri vitium.

Ut sis perenne menti-
bus

Paschale Jesu gaudium;

A morte dira criminum

Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria,

Et Filio, qui à mortuis

Surrexit, ac Paráclito

In sempiterna sæcula.

Amen.

¶ Tuam coronam

adoramus Dómine, alle-

lúia. R. Tuum glorió-

sum recólimus triúm-

phum, Allelúia.

Ad Magnificat. Añã.

Gaude fœlix mater

Ecclésia: adsunt tibi

nova solèmnia coronæ

Domínicæ, quæ capi-

ti Christi pro salute

nostra fuit impósita: Al-

lúia.

ti Christi pro salute

nostra fuit impósita: Al-

lúia.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

Oratio.

nârûm * Venîte adorê-
mus : Allelúia. Psalm.
Veníte , exultêmus Dó-
mino.

Hymnus.

ATERNÆ Regi gló-
riæ

Devóta laudum cántica
Fidéles solvant hódie
Pro coróna Domínica.
Corónat Regem óm-
nium

Coróna contuméliæ,
Cujus nobis oppróbrium
Corónam cónfert glóriæ;
De spinârum acúleis
Christo coróna plécti-
tur:

Qua mínistris tartáreis,
Mundi potéstas tóllitur.
Coróna Christi cápitis
Sacro perfúsa sánguine,
Pœnis solútis débitis,
Reos purgat à crimine.

Ut sis perenne ménti-
bus

Paschâle Jesu gáudium;
A morte dira crími-
num

Vitæ renátos libera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio , qui à mórtuis
Surréxit , ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Milites plec-
têntes corónam de spi-
nis, posuérunt super ca-
put Jesu, & arúndinem
in dextera ejus : Alle-
lúia. Psalm. Beátus vir.
1. Quare fremuérunt. 2.
Dómine quid multipli-
cáti 3.

3. Pletêntes mílites
corónam spíneam, Al-
le-

lelúia. *R.* Posuerunt super caput Dómini. Allelúia. Pater noster.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. (Cap. 53. à 1.)

QUIS crédidit auiditui nostro? Et bráchium Dómini, cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque décor: & vídimus eum, & non erat aspéctus, & desiderávimus eum. Despéctum, & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem: & quasi absconditus vultus ejus, & des-

péctus, undè nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit: & nos putávimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo, & humiliátum. Tu autem Dómine miserère nobis. *R.* Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, & pro nobis dolet: Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus: Allelúia, Allelúia. *V.* Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. Cujus, &c.

Lec-

Lectio ij.

IPse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostrae super eum, & livore ejus sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia & judicio sublatus est: generationem ejus quis

enarravit: quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum. Tu autem.

R. Eram quasi agnus innocens: ductus sum ad immolandum, & nesciebam; consilium fecerunt inimici mei adversum me, dicentes: *Venite mitamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium, Alleluia *V.* Omnes inimici mei adversum me, cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversum me. Venite &c.

Lectio iij.

ET dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua,

eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit contemere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, & saturabitur; in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ideò dispertiam ei plures, & fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est. Et ipse peccata multorum tulit, & pro transgressio-

9
ribus rogavit. Tu autem.

Re. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & cum male tractaretur non aperuit os suum, traditus est ad mortem. * Ut vivificaret populum suum. Allelúia, Allelúia : *✠*. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret. &c. Glória Patri. Ut vivificaret.

In secundo Nocturno,

Añã. Milites adducunt Jesum in prætorium, & induunt eum púrpura, & imponunt ei plectentes corónam spineam : Allelúia.

Psalm. Cum invocá-

B rem.

rem. 4. Verba mea. 5. Dómine Dóminus noster. 8. *ψ*. Exiit Jesus portans spineam coronam, Allelúia. *R.* Et purpúream vestiméntum, Allelúia. Pater noster.

De sermone S. Bernardi, de Passiõne Domini.

Lectio iv.

A Trénde ánima mea, quis est iste, qui ingréditur, habens imáginem quasi regis, & nihilóminus, servi despectíssimi confusiõne replétus, coronátus incédit. Sed ipsa etiam ejus coroná cruciátus est illi, & mille punctúris speciõsum

ejus caput vúlnerat. Regáli purpura indúitur, sed pótius in ea despícutur quam honorátur. Sceptrum in manu gestat, sed eo ipso caput ejus reveréndum ferítur. Adórant coram eo pósitis in terra géniibus, & regem clámant, & continuò sputis amábiles ejus genas sublíniunt. Maxíllam palmis & amábile collum inhórant. Tu autem.

R. Circundedérunt me viri mendáces, sine causa flagéllis ceciderunt me, * Sed tu Dómine defénsor víndicame, Allelúia. *ψ*. Quóniam tribulátio próxima est, & non est qui ádjuvet. Sed tu Dómine, &c.

Lectio v.

ET nunc Dómine Redémptor meus, te ut verum Deum adóro, in te confído, in te spero, ad tuæ passiõnis gloriõsa insígnia, in quibus salútem meam operátus es, totum me inclíno. Tuæ victoriõsæ Crucis vexillum in nómine tuo, Christe, adóro. Tuum spíneum diadéma, tuos rubéntes sanguíneos clavos, tuo sacro láteri immérsam lanceam, tua vúlnera, tuum sánguinem, tuam mórtem, tuam sepultúram, tuam gloriõsam, & victoriõsam resurrectiõnem, & glorificatiõnem, Christe, súplex adóro, & glorífico.

Odor enim vitæ spirát mihi in ómnibus his; horum vivífico odóre spíritum meum Dómine, à peccáti morte resúscita. Tu autem.

R. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, & movérunt cápita sua: * Adjuva me Dómine Deus meus. Allelúia. **V.** Locúti sunt advérsùm me língua dolósa, & sermónibus ódii circundéderunt me. Adjuva me &c.

Lectio vi.

UT autem áliqua similitúdo cápitis nostri in me appareat, detur, óbsecro menti meæ, & salutáris pœnitentiæ compúnctio,

& aliénæ misériae com-
 passio, & stímulus zeli
 æmulans quod rectum
 est coram te, ut ad te
 convértar in ærúmna
 mea, dum triplex con-
 figitur spina. Libet, ut
 spóngiam per arúndi-
 nem ori meo pórrigas:
 & acéti amaritúdinem
 ori meo adhibeas. Li-
 bet, ut per scriptúras
 tuas ratióni meæ cónfe-
 ras gustâre, & vidêre,
 quóniam florens hic
 mundus tamquam spón-
 gia inânis est, & om-
 nis concupiscéntia ejus
 acéto amârior. Tu &c.
 R. Synagôga populô-
 rum circumdedérunt
 me, & non réddidi re-
 tribuéntibus mihi ma-
 la: * Consumêtur Dó-
 mine nequítia peccatô-

rum, & diriges justum,
 Allelúia, Allelúia. V.
 Júdica me Dómine
 secúndum justítiam
 meam, & secúndum
 innocéntiam meam su-
 per me. Consumêtur
 &c. Glória Patri. Con-
 sumêtur.

In tertio Nocturno.

Añã. Tuam corô-
 nam adorâmus Dómi-
 ne, tuum gloriôsum
 recólimus triúmphum,
 miserêre nobis, qui pas-
 sus es pro nobis: Alle-
 lúia. Psalm. Cantâte
 Dómino 95. Dómi-
 nus regnâvit. 96. Can-
 tâte Dómino 97. V.
 Circúndedit me pópu-
 lus iste, Allelúia. R. Spi-
 nis peccatôrum suôrum,
 allelúia. Pater &c.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. (Cap. 19.)

IN illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit, & milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi. (Tract. 116.)

CUM Judæi clamassent, non Jesum sibi à Pilato dimitti velle per Pascha, sed Barabbam latronem, non salvatorem, sed interfectorem, non datorem vitæ, sed ademptorem; tunc apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. Hoc Pilatus

non ob aliud fecisse credendum est, nisi ut ejus injuriis Judæi satiati, sufficere sibi existimarent, & usque ad ejus mortem Judæi sævire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem Præses cohortem suam etiam permisit facere quæ sequuntur, aut fortassis & jussit, quamvis hoc Evangelista tacuerit: dixit enim quid deinde fecerint milites; Pilatum tamen id jussisse non dixit. Et milites, inquit, plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum, & veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum: & dabant ei ala-

álapas. Tu autem.
 R. Tota die contristátus
 ingrediébar, Dómine,
 quóniam ánima mea
 compléta est illusióni-
 bus: * Et vim facié-
 bant, qui quarebant
 ánimam meam, Allelú-
 ia, Allelúia. *ψ.* Amíci
 mei advérsùm me ap-
 propinquavérunt & ste-
 térunt, & qui juxta me
 erant, de longè steté-
 runt. Et vim faciébant.

Lectio viij.

SIC implebántur
 quæ de se prædí-
 xerat Christus: sic már-
 tyres informabántur ad
 ómnia, quæ persecutó-
 res libúisset fácere, per-
 ferénda: sic paulisper
 occultáta treménda po-

téntia, commendabátur
 prius imitánda patién-
 tia: sic regnum, quod
 de hoc mundo non
 erat, supérbum mun-
 dum, non atrocitate
 pugnándi, sed patiéndi
 humilitate vincébat: sic
 illud granum multi-
 plicándum seminabátur
 horríbili contumélia,
 ut mirábili pulluláret
 in glória. Tu autem.

R. Milites plecténtes
 corónam de spinis im-
 posuérunt cápiti Dó-
 mini, & veste purpúrea
 circumdedérunt eum: *
 Et veniébant ad eum,
 & dicébant: Ave rex
 Judæórum, Allelúia,
 Allelúia. *ψ.* Exívit ergo
 Jesus, portans corónam
 spíneam, & purpúreum
 vestiméntum. Et venié-
 bant.

bant, &c. Glória Patri.
Et veniebant.

Lectio ix.

EXiit iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco eum foras, ut cognoscatis, quia in eo nullam causam invenio. Exiit ergo Jesus, portans spineam coronam, & purpureum vestimentum, & dicit eis: Ecce homo. Tu autem.

Te Deum laudamus.
Ad Laudes & per horas Añæ. sicut in primis Vesper. Capitulum. Hymnus, & y. etiam sicut in primis Vesperis.

Ad Benedictus. Añæ.

Exiit ergo Jesus foras, portans coronam

spineam, & purpureum vestimentum: Allelúia.
Oratio ut supra.

Ad Tertiam, Añæ.
Posuisti. Capitulum.
Egredimini, &c.

Re. breve. Tuam coronam adoramus Domine: * Allelúia, Allelúia. Tuam coronam. * Tuum gloriosum recolimus triumphum. Allelúia, Allelúia. Glória. Tuam coronam.

* Plectentes coronam spineam, Allelúia. Re. Posuerunt super caput Domini Allelúia.

Ad Sextam. Antiphona. Corona spinea. Capitulum. (Isaie 53.)

VERE languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit, & nos putá-

tâvimus eum, quasi le-
prôsum, & percûssum
à Deo, & humiliâtum.

R. breve. Plectentes
corônâ spîneam, *
Allelúia. Allelúia. Plectentes.
✠. Posuerunt
super caput Dómini.
Allelúia, Allelúia. Gló-
ria. Plectentes. ✠. Exi-
vit Jesus portans spî-
neam corônâ, Alle-
lúia. *R.* Et purpúreum
vestiméntum. Allelúia.

Ad Nonam. Aña.
Pungens spîna.
Capitulum. (*Isaie. 53.*)

Ipsè autem vulnerâ-
tus est propter iniqui-
tâtes nostras: attri-
tus est propter scélera
nostra: disciplina pacis
nostræ super eum, & li-
vôre ejus sanâti sumus.

R. breve. Exiuit Je-

sus portans spîneam co-
rônâ. * Allelúia: Al-
lelúia. Exiuit &c. ✠. Et
purpúreum vestimén-
tum: Allelúia, Allelúia.
Glória Patri. Exiuit. ✠.
Circúndedit me pópu-
lus iste, Allelúia. *R.*
Spînis peccatôrum suô-
rum, Allelúia.

In secundis Vesperis,
Aña. Capit. & Hymn.
sicut in primis.

✠. Exiuit Jesus por-
tans spîneam corônâ,
Allelúia. *R.* Et purpú-
reum vestiméntum, Al-
lelúia.

Ad Magnificat. Aña.

Verè languóres nos-
tros ipse tulit, & spînas
peccatôrum nostrôrum
ipse portâvit: vulnerâtus
est enim propter iniqui-
tâtes nostras: & attritus

est propter scélera nostra. Allelúia. Oratio. Præsta, ut suprà.

Deinde fit comm. S. Joan. ante port. Latin. & Octav. S. Secundi.

DIE IX. MAIJ.

In festo Octavæ S. Secundi Episc. & M. Duplex.

Omnia dicuntur de Cñi. unius Martyri tempore Paschali, præter sequentia.

Oratio.
Infirmi-tatem nostram respice omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, Beati Secundi Martyristui, atque Pontificis intercessio gloriôsa nos protégat. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum. In

primo Nocturno Lect. de script. occurrente.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(De sancto Ignatio, tom. 5. circa medium.)

Lectio iv.

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem Beátus Secúndus est assecútus. Neque enim est éadem nunc, quæ tunc erat, Ecclesiám gubernánda conditio: non æquâlis est labor, viam tritam, & planè parâtam post multos ingredi viatôres; atque eam, quæ nunc primò secánda est, quæque prærupta, & saxôsa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatôrem admí-

C sit,

sit. Tunc autem, quocumque quis oculos videret, ubique præcipitia, bārathra, & bella, & pugnae, & pericula. Imperatores, & Reges, & populi, & civitates, & gentes, & domestici, & alieni credentibus insidias tendebant. Tu autem. *R.* Lux perpetua &c.

(Paulò post.) Lect. v.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis: sed cum insaniente pelago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt inter se dissentiant magnatepescitate intus & foris navi-

gantes exagitante, navim tamen potest dirigere, & conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multò magis, quàm illos, qui eam in præsentia gubernant suspicere debemus, & admirari, quando multa bella intus, & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indigebat: quando veluti modò genitus infans Ecclesiæ populus magnam providentiam, atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat. Tu autem. *R.* In servis suis, &c.

(Paulò post.) Lect. vi.

Verùm, ne totum tempus in Episcopatus consideratione col-

col-

collocantes, ab iis, quæ ad eum, uti martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus; & ad struendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper à se regi; id fieri permittébat, ut cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extinguere, sed potius augeri; ex rebus ipsis, & ipse, & qui ei in-

serviebant omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cælis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur. Tu autem Domine.

R. Filia Jerúsalem, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lect. vii. (*Cap. 15.*)

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

(*Lib. 10. Cap. 14. in Joan.*)

EA de causa vitem se appellasse manifestè Dominus ostendit,

dit, ut quasi óculis hoc exémplo cernerémus, manéntes in eo ut pálmites, ex vitæ humóre tracto spiritálem posse fructum afférre: resiliéntes vero ab eo, vel quia in fide, vel quia in servatióne mandáti deficiant, non modò nihil fructus productúros, sed ætérnum étiam ignem passúros. Qui enim à pietáte, vel charitáte Christi decídit, supplíciis seípsum tradit, sicut decísus palmes ad nihil áliud quàm ad ignem útilis est. Tu autem. *Re.* Ego sum vitis vera, &c.

(Paulò post.) Lect. viii.

R Adicem supérnæ benevoléntiæ, ac firmaméntum esse ait,

si quasi spiritále depósitum, Evangélicæ disciplínæ dógmata, & mandáta servárint. Servántibus autem, sine mora petíta bona pollicétur affutúra. Si manserítis, inquit, in me, & verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluerítis, petétis, & fiet vobis. Fieri enim potest, ut in Christo máneas, & verba ejus in te non hábeas. Duplex enim via est, per fidem, & per charitátem propter quam mandáta servántur. Tu autem.

Re. Cánd idi facti sunt.

Lectio ix.

QUÆ cùm ita sint, qui verbis nudis Christum confiténtur, sed

sed mandatōrum obser-
 vatiōne, id est, charitā-
 te ad perfectiōnem non
 conformantur; quam-
 vis Christo fide inhæ-
 reant, inque eo hac ra-
 tiōne manent, verba
 tamen ejus non habent:
 non obliti quidem illi
 prædicatiōnis Evangé-
 licæ, sed illécebris vo-
 luptatum capti, spíritus
 grátiam abjiciunt. Qua-
 re oportet ad fidem ópe-
 ra charitatis accédere:
 nam, qui sic facit, is, &
 in Christo per fidem
 manet, & in corde suo
 verba ejus conservat: ut
 in Psalmis dicitur: In
 corde meo abscondi eló-
 quia tua, ut non peccem
 tibi. Tu autem Dómine,
 Te Deum laudamus,

MENSIS JULII.
 DIE XIV. JULII.

Celebratur festum
 Dedicatiōnis Ntræ. Al-
 mæ Apost. Eccles. Ca-
 thed. Abulens. & alia-
 rum Ecclesiarum Dice-
 ces. dup. primæ clasis
 cum Octav. Omnia di-
 cuntur ut in communi
 Dedicatiōnis Ecclesiæ.

DIE XXI. JULII.

Octava Dedicatiōnis
 Ecclesiæ dup. Omnia
 dicuntur ut adnotatur
 in Breviar Roman.

MENSIS AUGUSTI.

DIE VI. AUGUSTI.

Festum Transfigura-
 tiōnis Domini nostri
 Jesu Christi Ntræ. Al-
 mæ Apostolic. Ecclesiæ
 Ti-

Titular. dup. primæ
Clasis, & in Matrice
cum Octava.

Omnia dicuntur ut
in Breviario Romano
describitur; excepta no-
na lectione, quæ sequi-
tur (omissa illa quæ est
de Sanctis) & est Sancti
Joan. Chrysostomi.

(Ex Hom. 57. in Matth.
initio.) Lect. ix.

TU verò Matthæi
Philosophiam
considera, qui non celâ-
vit nomina eorum qui
præpositi fuerant. Quod
& Joannes sæpius facit,
cum eximias Petri lau-
des verissimè, ac dili-
gentissimè describat.
Nullum enim in hoc
Apostolorum consortio
livor, aut inanis glória
locum habebat. Primos

igitur Apostolorum se-
orum assumpsit. Quam-
obrem eos solos accèpit?
quia excellentiores cæ-
teris videlicet erant. Cur
autem non illicò, sed
post sex dies hoc fecit?
ne cæteri scilicet disci-
puli seu homines move-
rentur: qua de re nec eos
nominavit, quos accep-
turus erat. Tu autem
Dómine. Te Deum
laudamus.

DIE XIII. AUGUSTI.

Octava Transfigura-
tionis Domini dup. Om-
nia sicut in die, præter
sequentia.

In primo Nocturno.
Lectio. de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.
Sermo Sancti Cyrilli
Episcopi Alexandrini.

(Apud

(*Apud Metaphrast. post medium.*) Lect. iv.

ARbitratus fortasse Beatus Petrus advenisse tempus regni Dei, in monte quidem versari deligit; dicit autem tria esse facienda tabernacula, nesciens quid diceret. Non erat enim tempus consummationis sæculi, neque in presenti tempore sunt sancti futuri participes spei eis promissæ. Cum ergo dispensatio adhuc esset in principio, & nondum esset finita: quomodo erat consentaneum, Christum, qui venerat propter charitatem in mundum, desinere pro eo velle pati? Nesciebat ergo Petrus quid diceret. Tu autem.

R. Inebriati, &c.

Lectio v.

Ceterum præter admirabile, & arcantum Christi gloriæ spectaculum, aliquid quoque aliud factum est utile, & necessarium ad confirmandam in se fidem, non solis discipulis, sed etiam nobis ipsis. Desuper enim ex alto extitit vox Dei, & Patris, dicentis: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite. Et dum facta est, inquit, vox, inventus est solus Jesus. Ecce præsentem Moysæ, Pater jubet sanctis Apostolis, ut eum audiant. Quod si eos voluisset sequi præcepta Moysis, dixisset: servate legem. Nunc autem ne hoc quidem dicit Deus,

&

& Pater. Aberat quidem Móyses, Elías autem non áderat, solus verò erat Christus. Jus- sit ergo ipsum audire: ipse est enim finis legis, & Prophetárum. Tu autem.

R. Præceptor, &c.

Lectio vi.

Propterea Judæorum pópulum allocútus est, dicens: si crederétis Moysi, crederétis útique mihi: ille enim de me scripsit. Quóniam autem, & per sapientíssimum Móys- sem datum præceptum contémnere, & quæ per sanctos Prophétas dicta sunt, nihil dúcere perpétuò perseverá- runt, jure sunt abalienáti, & exturbáti à bonis, quæ

promíssa sunt ipsis pá- tribus. Obediéntia enim mélior est quam sacri- fícium, & auscultátio, quam adeps agnórum, sicut scriptum est. Et ita quidem se habent res Judæorum. Nobis autem, qui ejus advén- tum agnóvimus, ómnia omníno bona áderunt, per ipsum, & in ipso Christo: per quem, & cum quo, Deo, & Patri glória, & poténtia, cum sancto Spíritu in sæcula sæculórum. Amen. Tu autem Dómine.

R. Si ministrátio, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. (Cap 17.)

In illo tẽpore: Assúmpsit Jesus Pe- trum,

trum, & Jacôbum, & Joânnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

De Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Hic est Filius meus, dilectus. Hoc est: non Elias filius, non Moyses filius, sed hic est filius, quem solum videris: recesserunt enim illi, ubi coepit Dominus designari. Vides hanc non solum insipientium, sed etiam caelestium fidem esse perfectam, Filium Dei scire. Sed quoniam haec jam supra diximus, cognosce nubem istam non fumigantium esse mon-

tium nebuloso humore concretam, & coacti aeris caligine piceam, quae caelum tenebrarum horrore subtexit: sed lucidam nubem, quae nos, non pluvialibus aquis, & humentis alluvione imbris, immadidet; sed de qua mentes hominum, voce Dei omnipotentis emissa, ros fidei rigavit. Tu autem Domine.

R. Vocavit, &c.

Lectio viii.

ITaque cum tres essent, unus est factus. Tres in principio videntur, unus in fine. Perfecta enim fide unum sunt. Denique hoc etiam Dominus Patrem orat, ut omnes unum simus. Nec solum Moyses, &

D Elias

Elias in Christo unum sunt, sed etiam nos unum Corpus sumus Christi. Ergo & illitantumquam in uno Corpore recipiuntur in Christi corpus: quia & nos unum erimus in Christo Jesu. Aut fortassis, quia lex, & Prophetæ ex verbo: quæ autem ex verbo cœperunt, in verbo desinunt. Finis enim legis est Christus ad justitiam omni credenti. Tu autem Domine.

R. Deus qui fecit, &c.

Pro SS. Martyribus Hippolyto, & Cassiano.

Lectio. ix. ut in Brevariario.

DIE XXXI. AUGUSTI.

In festo Sanctorum Martyrum Vincentii

Sabinæ & Christetæ Fratrum. & Patron. huj. Diocce. Abul. dup. primæ Clasis cum Octava. Omnia ut in Comuni plurimorum Martyr. præter sequentia.

In primo Nocturno.
Lect. de Cñi. Fratres debitores.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Vincentius invicti animi juvenis, Héboræ in Portugallia natus, sæviante Diocleciani, & Maximiani in Christiános persecutióne, accusátus quòd Christiános esset, ad Daciánum Hispániæ Præsidem, tunc Héboræ commorántem ducitur,

à quo interrogatus cujus
sectæ esset, forti constan-
tantique ánimo respón-
dit se Christum cólere,
& de ejus nómine Chris-
tiânium vocári. Ad quem
Daciânus: Illum colis
quem Judæi ob ejus fá-
cínora crucifixerunt? cui
Vincéntius, iníquè fe-
rens ab impio tyránno
Christum contuméliis
áffici: obmutésce, inquit,
Diábole, & noli quic-
quam ei exprobrâre,
quem, si sáperes, cólere
debéres. Tunc Daciânus,
dicens se juveníli ætáti,
necdum ad firmum pru-
déntiæ robur provéctæ,
párcere; consúluit Vin-
céntio, ut se tamquam
patrem áudiens, diis
immolet. At Vincén-
tius manifestam Daciáni

améntiam redárguens:
sólido, ait, intellectu ca-
rent, qui relicto vero
Deo, lápidés, & ligna
venerántur. Tu autem
Dómine.

R. Sancti tui, &c.

Lectio v.

HIs verbis commó-
tus Daciânus, jú-
bet Vincéntium, aut sa-
crificâre Jovi, aut, si
nolit sacrificâre, acer-
bíssimis afféctum cru-
ciatibus, intérfici. Itaque
ad Jovis aram Vincén-
tius, ut sacrificet, in lá-
pide pónitur, cui, tam-
quam luto fíguli emol-
lító, pedum vestígia
impréssit: quæ in hunc
usque diem Héboræ cer-
núntur. Quo miraculo
pertérriti milites, verum
Deum esse, quem Vin-

D 2 cén-

céntius cóleret, asserué-
runt. Daciánus verò Vin-
céntium in cárceris cus-
tódiam reduci imperat,
atque illi triduánas in-
dúcias concédit, quibus
secum ipse deliberet, sa-
crificâre ne magis, aut
mori velit. Quo témpo-
ris intervállo, Vincén-
tius multòrum ánimas
Christo sua prædicatiò-
ne acquisívit. Tu autem
Dñe. *R.* Vérbera, &c.

Lectio vi.

INtérea Sabína, &
Christéta soróres,
nactæ opportunitâtem
ingrediéndo cárcerem;
multis lácrymis fratrem
rogârunt, ut inde unâ
aufúgerent: ita ut vel
è persecutòrum máni-
bus simul liberaréntur,
vel comprehénsi mor-

tem pro Christo simul
occumberent. Quare
Vincéntius justis sorò-
rum précibus ánnuens,
cum ipsis aufúgit, at-
que Abulam pétiit; sed
illic à nequíssimo quo-
dam hómine, insequén-
tium mánibus fraude
tráditum, primùm in equi-
leo, usque ad mem-
bròrum ómnium com-
pâgum laxatiònem ex-
ténti sunt: tum eò-
rum cápita subjéctis
lapídibus superpósita,
válidis íctibus usque
ad excussiònem céebri
contússa sunt. Itaque sex-
to Kaléndas Novémbris
gloriosíssimum marty-
rium complevérunt. Ho-
rum córpora, cum ob-
minas persecutòrum in-
humâta jacérent, pro-
sí-

siliens è terra sèrpens
custodiébat, qui Ju-
dæum quemdam prædi-
vitem, hæccuriósius ins-
pectántem, spiris ádeo
constrínxit, ut penè
exánimem rédderet;
sed Judæus divíno afflá-
tu Christum ívocans,
á serpente dimíssus est:
postmodum suscepto
Christi Baptísimo, már-
tyrum córpora sepelívit:
& post áliquod tempus
Basílicam constrúxit, eo-
rúmque nomínibus de-
dicávit. Tu autem Dñe.

R. Tamquam, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii
secúndum Lucam.

Lectio vij. (Cap. 6.)

IN illo tẽpore: Des-
cendens Jesus de
monte, &c.

Homília Sancti Ambró-
sii Epíscopi.

Advérte ómnia dili-
gènter, &c. ut in Cñi.
secundo loco.

Oratio.

DEus qui nos án-
nua Sanctórum
Mártyrum tuórum Vin-
cèntii, Sabinæ, & Chris-
tætæ solemnitáte læti-
ficas: concède propí-
tius, ut quórum gaudê-
mus méritis, accendâ-
mur exémpis. Per Dó-
minum nostrum.

MENSIS SEPTEMB.

DIE VII. SEPTEMB.

Octava Sanctorum
Martyrum Vincentii
Sabinæ, & Christetæ
Fratrum. Omnia dicun-
tur

tur

tur ut in communi plurimorum Martyrum præter sequentia.

Oratio.

Deus qui nos annua, &c. ut in die.

Ad Matutinum. In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Sermo Sancti Fulgentii Episcopi.

(Sermo 10.) Lectio iv.

Delectat vidêre campos, segetum aureis maturatis calamis aristarum; delectabilius libet attendere campos Ecclesiæ Martyrum micantes, plantatos de uno cruore per Agni sanguinem innocentem.

Segetes etenim sunt passionés martyrum, juxta cursus aquarum, rigati fontibus lacrymarum. Nam sic modò Beatus David martyrum purpurata germina, & ante messores gaudiolorum, tamquam manceps, secanti messoria cithara decantabat: Qui seminant, inquit, in lacrymis, in gaudio metent. Ubi seminant in lacrymis, nisi juxta arborem Crucis, ubi est fons proximus Salvatoris? Tu autem Domine.

R. Sancti tui, &c.

Lectio v.

Inde de latere ejus sanguinis guttæ stillarunt, & pluvia cruoris, & aquæ seminata

est

est tolerántia Confessórum. De ipso ligno viréntis Crucis juxta fontem sánguinis plantâta virginitas flóruit castitátis: inde plantâta mártýrum tolerántia cœpit séminissui gérmina colligere purpurâta. Nam unde mártýres tólerant, nisi per Dominicam Crucem? Unde mártýres, in quôrum córdibus lex Dei est, maledictiónes non timent hóminum, nisi quia Christus Dóminus pertulit patiénter impéria Judæôrum? Ista ergo seminatio Sánguinis Christi fecit sémina mártýrum pullulâre in campo matris Ecclesiæ, & dicit David: Qui séminant in lácrymis, in

gáudio metent: cúntes ibant, & flebant. Tu autem Dñe. *℞.* Verbera carnificum, &c.

(*Circa fin.*) Lectio vi.

Sic perrexerunt: quomodò revertuntur? non flentes, sed gaudentes: non adhuc seminantes, sed manipulos suos læta cervice portantes. O gérmina, quæ non urit flamma, quia juxta flumen sunt vítreum in Jerúsalem, & perpétuò viréscunt flore immortalitátis vitæ æternæ. Nesciunt marcéscere, quia non timuérunt pro justítia flammis ardère: quia Agnus dedúcet eos ad vitæ fontes aquârum, & delébit omnem lácrymam

ab

ab óculis eórum, & florébunt sicut lílium in médio Angelórum. Tu autem Dñe. R. Tamquam aurum. &c.

In tertio Nocturno.

Léctio Sancti Evangé-
lii secúndum Lucam.

○ Lectio vij. (Cap. 6.)

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

De Homilía Sancti Am-
brósii Epíscopi.

(Unde supra)

ET in Matthæo sitim, & famem intelligimusspiritalem, qua cibus justitiæ desiderâtur, aut potus: quia virtus quasi matéria quædam virtutum est, ut justus æqualem se inferioribus præstet, dolum exclúdat, veritatem requîrat. Beáti qui nunc fletis, quia ridébitis. Habes prudentiam, cujus est flere occídua, & ea quæ æterna sunt quærere, lugére sæcularia, quæ se ipsa impúgnent. Deum pacis inquîrere, qui stulta mundi elêgit, ut confúndat sapientes,

&

& qui ea quæ non sunt destruat, ut quæ sunt possit adipisci. Tu autem Dómine. *R.* Propter testaméntum, &c.

Lectio viij.

BEATI éritis cùm vos óderint hómines. Habes fortitúdinem; sed eam quæ non ódium mereatur ex crimine, sed persecutióne patiatur ex fide. Sic enim ad passiõnis pervenitur corónam, si grátiam hóminum négligas, divínam sequaris. Denique, ut scias consummatiõnem esse fortitúdinis passiõnem, secúndum hæc, inquit, faciébant Prophétis patres eórum: quia Prophétas

Judæi usque ad mortem córporis persecúti sunt. Tu autem Dómine. *R.* Sancti, &c.

Lectio ix.

EST etiam fortitúdinis, iram vincere indignationemque cohibere: ac per hoc fortitúdo ánimum corpúsque confirmat. Nec perturbári sinit timóre aliquo vel dolóre: quibus velut pravis intérpretibus plerúmque percéllimur. Ergo temperántiam cordis habet, animique mundítiam; justítia misericórdiam, pacem prudéntia, mansuetúdinem fortitúdo. Tu autem. Dómine. Te Deum laudamus.

E Men-

MENSIS OCTOBR.

DIE XV. OCTOBR.

In festo Sanctæ Theresiæ à Jesu Virginis Naturalis, & Patron. Abulæ, dup. primæ classis cum Octav.

Omnia dicuntur de communi Virginum, præter propria, quæ habentur in Breviario Romano. Lectiones primi Nocturni. De Virginitibus. Præceptum, &c.

DIE XXII. OCTOBR.

Octav. S. Theresiæ Virg. duplex.

Omnia dicuntur de communi Virginum, ut in
15... huj. Tu autem Domine
Lectiones primi Noc-

turni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Epístola Sancti Hierónymi Presbíteri ad Eustóchium.

(De custodia virginitatis, tomo I. circa medium.)

Lectio iv.

DE virginitibus, inquit Apóstolus, præceptum Dómini non habeo. Cur? quia & ipse, ut esset virgo, non fuit impérii, sed próprie voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxorem habuisse confingunt, cùm de continen-

néntia dísserens, & suá-
dens perpétuam castitá-
tem, intúlerit: Volo
autem omnes esse sicut
me ípsum: & infrà: Di-
co autem innúptis, &
víduis: Bonum est illis,
si sic permáneant, sicut
& ego. Quare ergo non
habet Dómini de virgi-
nitáte præcéptum? quia
majóris est mercêdis,
quod non cógitur, &
offértur: quia si fuisset
virgínitas imperâta,
núptiæ videbántur ablá-
tæ; & duríssimum erat
contra natûram cógere,
Angelorúmque vitam
ab homínibus extorquê-
re. Tu autem Dómine.

R. Propter veritá-
tem, &c.

Alia fuit in véteri
lege felicitas.
Ibí dicitur: Beátus, qui
habet semen in Sion, &
domésticos in Jerúsa-
salem: & Maledicta sté-
rilis, quæ non pariébat:
& Fílii tui sicut no-
vellæ olivârum in cir-
cúitu mensæ tuæ. Vá-
cuus erat orbis, &, ut
de typicis táceam, sola
erat benedictio liberô-
rum. Proptéreà & Abra-
ham jam senex Céturæ
copulâtur, & Jacob
mandrágoris redimitur,
& conclûsam vulvam,
in Ecclesiæ figûram,
Rachel conquéritur.
Paulâtim verò incre-
scénte ségete, messor im-
míssus est. Virgo Elías,

Elisæus Virgo, virgines multi filii Prophetarum. Jeremiæ dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Santificatus in útero, captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis idipsum Apóstolus loquitur: Existimo hoc bonum esse, propter instantem necessitatem. Quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus breviatum est, in próximo est Nabuchodónosor. Tu autem Dómine. R. Dilexisti, &c.

(Paulò post.) **Lectio vi.**

Inveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantum hoc conti-

nentiæ bonum, & in dolóribus júgiter Eva parturiébat. Postquam verò virgo concépit in útero, & péperit nobis púerum, cujus principatus in húmeros ejus, Deum, fortem, patrem futúri sæculi; solúta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariám. Ideòque & dícius virginitatis donum fluxit in féminas, quia cœpit à fémina. Statim ut filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in cœlo, habéret Angelos, & in terris. Tunc Holoférnis caput Judith continens amputavit: tunc Aman, qui interpretatur iniquitas,

suo

suo combústus est igni: tunc primùm auditum est: Quæ non est nupta, cõgitat quæ sunt Dõmini, ut sit sancta cõpore, & spíritu. Tu autem Dõmine. *R.* Afferentur, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. (Cap. 25.)

IN illo tẽpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlõrum decem virginibus, quæ accipientes lâmpades suas, exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

De Homiliã Sancti Augustini Episcopi.

(Unde supra.) (Cap. 8.)

INtendat itaque charitas vestra. Sapientium lâmpades ardabant de óleo æterno, de consciëntiæ securitatẽ, de interiõre glõria, de íntima charitatẽ. Ardabant tamen, & illârũ fatuârũ. Quare tunc ardabant? quia non dẽerant laudes hõminum. Põstea verò quàm surrexerunt, id est, in resurretiõne à mõrtuis, cœperunt aptâre lâmpades suas, id est, parâre Deo óperum suõrum reddere ratiõnem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo cau-

causæ suæ vacat: non erant qui óleum vénderent, cœpérunt deficere lámpades. Tu autem Dómine. *R.* Hæc est virgo, &c.

(Circa finem Cap. 10.)

Lectio viij.

Clausum est óstium: & quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui ómnia novit? Quid ergo est, non novi vos? Improbo vos; réprobo vos: in arte mea non vos agnóscó: ars mea nescit vítia. Hoc est autem magnum: & nescit vítia, & júdicat vítia: nescit faciéndó, júdicat arguéndó. Sic ergo, non novi vos.

Iérunt, intravérunt: quinque prudéntes. Sint in vobis quinque prudéntes, ad istam prudéntiamquinárii número pertinentes. Véniet enim hora, & quando nescimus véniet. Sic clausit Evangélium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam. Tu autem Dómine. *R.* Média nocte, &c.

Lectio ix.

Corde vígila, fide vígila, spe vígila, charitáte vígila, opéribus vígila, & quando córpore dormieris, véniet tempus ut surgas. Cùm autem surrexeris, præpara lámpades. Tunc non extingúantur, tunc in interióre

cons-

conscientiæ óleo vegetentur: tunc sponsus ille incorpóreis néxibus amplectâtur, tunc te introducat in domum, ubi numquam dórmias, ubi numquam possit tua lampas extingui. Hódie verò laborâmus, & lám-

pades nostræ inter ventos sæculi hujus tentationésque flúctuant: sed árdeat in rubóre flamma nostra, ut ventus tentationis áugeat ignem, pótiùs quàm extinguat. Tu autem Dómine.

Te Deum laudâmus.

Te Deum laudamus
Tu autem Domine
potius quam creatus
nonis abgeat igitur
nostri, ut verus con-
sistat in nobis. Amen
ardet in nobis. Amen
tionemque habentem ad
tos secum habuit. Amen
pades nostras. Amen. Amen

conscientie oleo vapo-
rentur. Amen. Amen. Amen
in corpore. Amen. Amen
placuit. Amen. Amen
dicit in domum, ubi
nunciam dominus, ubi
nunciam posse. Amen
lampis exiguus. Amen
verborum. Amen. Amen

MARQUES DE SAN JUAN DE PIEDRAS ALBAS

BIBLIOGRAFIA TERESIANA

SECCIÓN XXVI

Libros y Escritos referentes a Avila.

Número.....	2719	Precio de la obra....	Ptas.
Estante.....	118	Precio de adquisición.	>
Tabla.....	7	Valoración actual....	>

27

719